

Spis treści

II Akty o charakterze nieustawodawczym

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

2014/50/UE:

- ★ Decyzja Rady z dnia 20 stycznia 2014 r. dotycząca odnowienia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej 1

ROZPORZĄDZENIA

- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 88/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. określające procedurę zmiany załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych ⁽¹⁾ 3
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 89/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. zatwierdzające bis-(N-cykloheksylo-diazenio-dioksy)-miedź (Cu-HDO) jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 8 ⁽¹⁾ 6
- ★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 90/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia kwasu n-dekanowego jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 4, 18 i 19 ⁽¹⁾ 9

Cena: 3 EUR

(Ciąg dalszy na następnej stronie)

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

PL

Akty, których tytuły wydrukowano zwykłą czcionką, odnoszą się do bieżącego zarządzania sprawami rolnictwa i generalnie zachowują ważność przez określony czas.

Tytuły wszystkich innych aktów poprzedza gwiazdka, a drukuje się je czcionką pogrubioną.

★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 91/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. zatwierdzające S-metopren jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 18 ⁽¹⁾	13
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 92/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. zatwierdzające zineb jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 21 ⁽¹⁾	16
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 93/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia kwasu kaprylowego jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 4 i 18 ⁽¹⁾	19
★ Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 94/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. w sprawie zatwierdzenia jodu, w tym poliwinylpyrolidonu jodu, jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 1, 3, 4 i 22 ⁽¹⁾	23
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 95/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw	27
Rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 96/2014 z dnia 31 stycznia 2014 r. ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2014 r.....	29

DECYZJE

2014/51/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r. (konwencja nr 189)	32
---	----

2014/52/UE:

★ Decyzja Rady z dnia 28 stycznia 2014 r. upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r. (konwencja nr 170).....	33
---	----

ZALECENIA

2014/53/UE:

★ Zalecenie Komisji z dnia 29 stycznia 2014 r. w sprawie zapobiegania konsekwencjom pozbawiania praw wyborczych obywateli Unii korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się	34
---	----

⁽¹⁾ Tekst mający znaczenie dla EOG

II

(Akty o charakterze nieustawodawczym)

UMOWY MIĘDZYNARODOWE

DECYZJA RADY

z dnia 20 stycznia 2014 r.

dotycząca odnowienia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej

(2014/50/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 186 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v),

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego ⁽¹⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Decyzją 2000/742/WE ⁽²⁾ Rada zatwierdziła zawarcie Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej („Umowa”).
- (2) Art. 12 lit. b) Umowy stanowi, w szczególności, że Umowa jest odnawiana na mocy wspólnego porozumienia między stronami na dodatkowy okres pięciu lat. Decyzją 2009/313/WE ⁽³⁾ Rada zatwierdziła ostatnio odnowienie Umowy na dodatkowy okres pięciu lat.
- (3) Po wspólnym przeglądzie umowy obie strony przyjęły do wiadomości zalecenie niezależnych ekspertów, że Umowa powinna zostać odnowiona w swojej obecnej formie na kolejny okres pięciu lat.
- (4) Strony Umowy uważają, że odnowienie Umowy leży w ich wspólnym interesie.

(5) Treść odnowionej umowy będzie identyczna z treścią umowy, która wygasa w dniu 20 lutego 2014 r.

(6) W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym.

(7) Należy zatwierdzić w imieniu Unii odnowienie Umowy,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym zatwierdza się w imieniu Unii Europejskiej odnowienie Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej na dodatkowy okres pięciu lat.

Artykuł 2

Przewodniczący Rady dokonuje, w imieniu Unii, notyfikacji rządowi Federacji Rosyjskiej, że Unia przeprowadziła wewnętrzne procedury niezbędne do odnowienia Umowy, zgodnie z art. 12 lit. b) Umowy.

Artykuł 3

Przewodniczący Rady dokonuje w imieniu Unii następującej notyfikacji:

⁽¹⁾ Dotychczas nieopublikowana w Dzienniku Urzędowym.

⁽²⁾ Decyzja Rady 2000/742/WE z dnia 16 listopada 2000 r. dotycząca zawarcia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 299 z28.11.2000, s. 14).

⁽³⁾ Decyzja Rady 2009/313/WE z dnia 30 marca 2009 r. dotycząca odnowienia Umowy w sprawie współpracy naukowej i technologicznej między Wspólnotą Europejską a Rządem Federacji Rosyjskiej (Dz.U. L 92 z 4.4.2009, s. 3).

„W następstwie wejścia w życie Traktatu z Lizbony w dniu 1 grudnia 2009 r. Unia Europejska zastąpiła Wspólnotę Europejską i jest jej następcą prawnym i od tej daty wykonuje wszelkie prawa i obowiązki Wspólnoty Europejskiej. Z tego względu odniesienia do »Wspólnoty Europejskiej« w tekście Umowy należy traktować, w stosownych przypadkach, jako odniesienia do »Unii Europejskiej«.”

Artykuł 4

Niniejsza decyzja wchodzi w życie z dniem jej przyjęcia.

Sporządzono w Brukseli dnia 20 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady
C. ASHTON
Przewodniczący

ROZPORZĄDZENIA

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 88/2014

z dnia 31 stycznia 2014 r.

określające procedurę zmiany załącznika I do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

Biobójczych, o którym mowa w art. 82 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 28 ust. 5,

Artykuł 1

Przedmiot

a także mając na uwadze, co następuje:

Niniejszym rozporządzeniem ustanawia się procedury, których należy przestrzegać przy wprowadzonej na wniosek wnioskodawcy zmianie załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 w celu:

(1) Kategorie 1, 2, 3, 4 i 5 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 zostały dobrze zdefiniowane, tak aby można było wywnioskować niektóre właściwości substancji należących do tych kategorii. Włączenie substancji do kategorii 6 tego załącznika wymaga przedłożenia pakietu danych umożliwiających pełną ocenę ryzyka dla zamierzonego zastosowania. Procedura zmiany jednej z tych kategorii, w następstwie złożenia wniosku, w celu włączenia do niej substancji czynnych, lub procedura zmiany ustanowionych w niej ograniczeń, powinna być przejrzysta i równa dla wszystkich wnioskodawców. Dlatego należy doprecyzować tę procedurę.

a) włączenia substancji czynnych do kategorii 1, 2, 3, 4, 5 lub 6 tego załącznika zgodnie z art. 28 ust. 1 tego rozporządzenia; lub

b) wprowadzenia zmian odpowiednich ograniczeń w tych kategoriach.

(2) Dane wymagane do włączenia substancji czynnej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 powinny stanowić wystarczający dowód na to, że dana substancja nie daje powodów do obaw w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 2

Dane wymagane przy składaniu wniosku

Wniosek o włączenie substancji lub wprowadzenie zmian, o których mowa w art. 1, zawiera informacje określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

(3) W celu zachowania spójności procedura składania oraz zatwierdzania wniosku o włączenie substancji czynnej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 powinna być identyczna z procedurą składania i zatwierdzania wniosku o zatwierdzenie substancji czynnej. W przypadku gdy ta pierwsza może wymagać jednak przedstawienia mniejszej ilości danych, procedurę oceny należy odpowiednio dostosować.

Artykuł 3

Składanie i zatwierdzanie wniosków

(4) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów

1. Procedura ustanowiona w art. 7 ust. 1 i 2, art. 7 ust. 3 akapit trzeci i art. 7 ust. 6 rozporządzenia (UE) nr 528/2012 ma zastosowanie do składania wniosków o włączenie substancji lub wprowadzenie zmian, o których mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia.

2. Jeżeli wniosek dotyczy kategorii 6 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, do zatwierdzenia wniosku zastosowanie ma art. 7 ust. 3 akapit pierwszy i drugi oraz art. 7 ust. 4 i 5 tego rozporządzenia.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

Artykuł 4

Ocena wniosków

1. Właściwy organ oceniający bada, czy istnieją dowody, że dana substancja nie powoduje obaw w rozumieniu art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, oraz, w stosownych przypadkach, jakim ograniczeniom powinno podlegać jej stosowanie. Organ ten przesyła sprawozdanie oceniające i wnioski z oceny do Europejskiej Agencji Chemikaliów powołanej na mocy rozporządzenia (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽¹⁾ („agencja”). Jeżeli wniosek dotyczy włączenia substancji do kategorii 1, 2, 3, 4 lub 5 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie oceniające i wnioski z oceny są przedkładane w terminie 180 dni od daty wniesienia opłat, o których mowa w art. 7 ust. 3 akapit trzeci tego rozporządzenia. Jeżeli wniosek dotyczy włączenia substancji do kategorii 6 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, sprawozdanie oceniające i wnioski z oceny są przedkładane w terminie 365 dni od daty zatwierdzenia wniosku.

Przed przekazaniem agencji swoich ustaleń właściwy organ oceniający umożliwia wnioskodawcy przedstawienie w terminie 30 dni pisemnych uwag dotyczących sprawozdania oceniającego i wniosków z oceny. Właściwy organ oceniający odpowiednio uwzględni te uwagi w ocenie końcowej.

2. Jeżeli okazuje się, że do przeprowadzenia oceny konieczne są dodatkowe informacje, właściwy organ oceniający zwraca się do wnioskodawcy o przedstawienie tych informacji w określonym terminie i informuje o tym agencję. Od dnia, w którym zwrócono się o dodatkowe informacje, bieg terminów, o których mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, zostaje zawieszony do dnia otrzymania tych informacji. Zawieszenie terminu nie może trwać łącznie dłużej niż 180 dni, chyba że dłuższe zawieszenie będzie uzasadnione ze względu na charakter tych dodatkowych danych lub wyjątkowe okoliczności.

3. Wniosek dotyczący włączenia substancji czynnej do kategorii 1, 2, 3, 4 lub 5 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012, który – w następstwie wniosku o dodatkowe dane

zgodnie z akapitem drugim – jest w pełni zgodny z art. 6 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, jeżeli żąda tego wnioskodawca,

- a) jest uznawany za wniosek o włączenie substancji do kategorii 6 w załączniku I do tego rozporządzenia; oraz
- b) podlega zatwierdzeniu zgodnie z art. 3 ust. 2.

4. Agencja, uwzględniając wnioski właściwego organu oceniającego, przygotowuje i przekazuje Komisji opinię, o której mowa w art. 28 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, w terminie 270 dni od daty otrzymania wniosków z oceny w przypadku wniosku o włączenie substancji do kategorii 6 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 i w terminie 180 dni od tej daty w przypadku wniosku o włączenie substancji do kategorii 1, 2, 3, 4 lub 5 w załączniku I do tego rozporządzenia.

Artykuł 5

Opinie agencji, które mogą stać się podstawą decyzji Komisji

Pod warunkiem istnienia dowodów, że dana substancja nie powoduje obaw w rozumieniu art. 28 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012, Komisja może przyjąć na podstawie tego artykułu decyzję zmieniającą załącznik I do tego rozporządzenia w sensie, o którym mowa w art. 1 niniejszego rozporządzenia, w przypadku gdy agencja przekazała opinię zgodnie z:

- a) art. 4 ust. 4 niniejszego rozporządzenia;
- b) art. 8 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012; lub
- c) jednym z aktów przewidzianych w art. 89 ust. 1 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

Artykuł 6

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

⁽¹⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1907/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 18 grudnia 2006 r. w sprawie rejestracji, oceny, udzielania zezwoleń i stosowanych ograniczeń w zakresie chemikaliów (REACH) i utworzenia Europejskiej Agencji Chemikaliów, zmieniające dyrektywę 1999/45/WE oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 793/93 i rozporządzenie Komisji (WE) nr 1488/94, jak również dyrektywę Rady 76/769/EWG i dyrektywy Komisji 91/155/EWG, 93/67/EWG, 93/105/WE i 2000/21/WE (Dz.U. L 396 z 30.12.2006, s. 1).

ZAŁĄCZNIK

Dane wymagane do włączenia substancji czynnej do załącznika I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012

SEKCJA A

Dane wymagane do włączenia substancji do kategorii 1, 2, 3, 4 lub 5

1. We wniosku o włączenie substancji czynnej do kategorii 1, 2, 3 i 4 lub 5 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 określa się odpowiednią kategorię, tożsamość substancji oraz zamierzone zastosowania produktów, których będzie dotyczył wniosek o zezwolenie, oraz przedstawia się miarodajne dowody w celu wykazania, że:

- a) substancja jest zgodna z opisem odnośnej kategorii; oraz
- b) istnieje zgodność opinii ekspertów, że substancja nie daje powodów do obaw w rozumieniu z art. 28 ust. 2 tego rozporządzenia.

Dowodami, o których mowa w lit. b), są wszelkie istotne opublikowane w literaturze informacje dotyczące danej substancji i wszystkie istotne dane dotyczące substancji przekazane przez wnioskodawcę. Może to być także przekrój informacji o analogach/homologach chemicznych, prognozy (Q)SAR, dane z istniejących badań, badania *in vitro*, istniejące dane uzyskane w wyniku badań na ludziach lub wnioski innych organów lub systemów regulacyjnych.

2. Na zasadzie odstępstwa od ust. 1 lit. b), w przypadku gdy nie ma miarodajnych dowodów na zgodną opinię ekspertów w odniesieniu do jednej lub większej liczby punktów końcowych, we wniosku należy zawrzeć wszystkie dodatkowe dane niezbędne do wykazania, że substancja nie daje powodów do obaw zgodnie z art. 28 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

SEKCJA B

Dane wymagane do włączenia substancji do kategorii 6

We wniosku o włączenie substancji czynnej do kategorii 6 w załączniku I do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 należy zawrzeć dane, o których mowa w art. 6 tego rozporządzenia, umożliwiające przeprowadzenie zgodnej z najnowszym stanem wiedzy oceny ryzyka.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 89/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****zatwierdzające bis-(N-cykloheksylo-diazenio-dioksy)-miedź (Cu-HDO) jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 8****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

(5) Na podstawie sprawozdania można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające Cu-HDO, stosowane jako produkty typu 8, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Należy zatem zatwierdzić Cu-HDO do stosowania w produktach biobójczych typu 8.

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje bis-(N-cykloheksylo-diazenio-dioksy)-miedź (Cu-HDO).

(7) Ponieważ ocena nie obejmuje nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(2) Cu-HDO został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 8: środki do konserwacji drewna zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupie produktowej 8, zdefiniowanej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwom członkowskim, zainteresowanym stronom i Komisji, w stosownych przypadkach, przygotowanie się do spełnienia nowych wymagań z tym związanych.

(3) Austria została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 25 lutego 2008 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie

Zatwierdza się bis-(N-cykloheksylo-diazenio-dioksy)-miedź (Cu-HDO) jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 8, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZALĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
Cu-HDO	Nazwa IUPAC: bis-(N-cykloheksylo-diazeno-dioksy)-miedź Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: 312600-89-8	981 g/kg	1 września 2015 r.	31 sierpnia 2025 r.	8	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku użytkowników przemysłowych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. Produkty należy stosować przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej, w przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków. 2. Wprowadza się odpowiednie środki ograniczające ryzyko w celu ochrony elementu lądowego. W szczególności etykiety i, w odpowiednich przypadkach, karty charakterystyki dla dopuszczonych produktów muszą zawierać informację, że przemysłowe zastosowanie produktu odbywa się na zamkniętym obszarze lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu z zabezpieczeniem, że drewno po impregnacji należy przechowywać w pomieszczeniu lub na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu w celu zapobieżenia bezpośredniemu przedostawaniu się substancji do gleby lub wody oraz że wszelkie pozostałości produktu muszą być zebrane celem ponownego wykorzystania lub usunięcia.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on technicznie równoważny z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 90/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia kwasu n-dekanowego jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 4, 18 i 19****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje kwas n-dekanowy.
- (2) Kwas n-dekanowy został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 4: środki odkażające powierzchnie mające kontakt z żywnością i paszami, produktach typu 18: insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów oraz produktach typu 19: repelenty i atraktanty zgodnie z definicjami w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupom produktowym 4, 18 i 19 zdefiniowanym w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Austria została wyznaczona jako państwo pełniące funkcję sprawozdawcy i w dniu 7 grudnia 2010 r. przedłożyła Komisji sprawozdania właściwego organu wraz z zaleceniami zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdania właściwego organu zostały poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do dwóch sprawozdań z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

- (5) Na podstawie tych sprawozdań z oceny można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające kwas n-dekanowy, stosowane w produktach typu 4, 18 i 19, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE.
- (6) Należy zatem zatwierdzić kwas n-dekanowy do stosowania w produktach biobójczych typu 4, 18 i 19.
- (7) Ponieważ nie poddano ocenie nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (8) W przypadku zastosowania w produktach typu 4 nie poddano ocenie stosowania produktów biobójczych zawierających kwas n-dekanowy jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Takie materiały mogą wymagać ustanowienia szczegółowych limitów migracji do żywności, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. Zatwierdzenie nie powinno zatem obejmować takiego zastosowania, chyba że Komisja ustanowiła wspomniane limity lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.
- (9) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwom członkowskim, zainteresowanym stronom oraz w stosownych przypadkach Komisji przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się kwas n-dekanowy jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 4, 18 i 19, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (1)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczególne (2)
Kwas dekanowy	Nazwa IUPAC: kwas n-dekanowy Nr WE: 206-376-4 Nr CAS: 334-48-5	985 g/kg	1 września 2015 r.	31 sierpnia 2025 r.	4	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Udzielanie zezwoleń podlega następującym warunkom:</p> <p>W przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej.</p> <p>W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 (3) lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (4) oraz przyjąć wszelkie środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.</p> <p>Produktów biobójczych zawierających kwas n-dekanowy nie należy stosować jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, chyba że Komisja ustanowiła szczególne limity migracji kwasu n-dekanowego do żywności lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.</p>
					18	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Udzielanie zezwoleń podlega następującym warunkom:</p> <p>Udzielanie zezwoleń na produkty do użytku nieprofesjonalnego jest uwarunkowane projektem opakowania pozwalającym ograniczyć do minimum narażenie użytkownika na ryzyko, chyba że we wniosku o udzielenie zezwolenia na produkt można wykazać, że zagrożenia dla zdrowia ludzkiego mogą zostać ograniczone do dopuszczalnych poziomów za pomocą innych środków.</p>

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczególne ⁽²⁾
						W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009 lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 oraz przyjąć wszelkie środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.
					19	W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może mieć taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on technicznie równoważny z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 91/2014

z dnia 31 stycznia 2014 r.

zatwierdzające S-metopren jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 18

(Tekst mający znaczenie dla EOG)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

(1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje S-metopren.

(2) S-metopren został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 18: „Insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów”, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupie produktowej 18, zdefiniowanej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(3) Irlandia została wyznaczona jako państwo pełniące funkcję sprawozdawcy i w dniu 29 października 2010 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie

z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

(5) Na podstawie sprawozdania można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające S-metopren, stosowane jako produkty typu 18, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE.

(6) Należy zatem zatwierdzić S-metopren do stosowania w produktach biobójczych typu 18.

(7) Ponieważ ocena nie obejmuje nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(8) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwom członkowskim, zainteresowanym stronom i Komisji, w stosownych przypadkach, przygotowanie się do spełnienia związanych z tym nowych wymogów.

(9) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się S-metopren jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 18, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.

⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).

⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
S-metopren	Nazwa IUPAC: (2E,4E,7S)-11-metoksy-3,7,11-trimetylo-2,4-dodekadienian izopropylu Nr WE: nie dotyczy Nr CAS: 65733-16-6	950 g/kg	1 września 2015 r.	31 sierpnia 2025 r.	18	W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym. Pozwolenia podlegają następującym warunkom: W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 ⁽³⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz przyjąć wszelkie środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 92/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****zatwierdzające zineb jako istniejącą substancję czynną do stosowania w produktach biobójczych typu 21****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje zineb.
- (2) Zineb został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 21: „Produkty przeciwporostowe” zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupie produktowej 21, zdefiniowanej w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Irlandia została wyznaczona jako państwo pełniące rolę sprawozdawcy i w dniu 29 marca 2011 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniem, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

- (5) Na podstawie sprawozdania z oceny można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające zineb, stosowane jako produkty typu 21, będą spełniać wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE, jeśli spełnione są warunki określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia. Należy zatem zatwierdzić zineb do stosowania w produktach biobójczych typu 21.
- (6) Ponieważ ocena nie objęła nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (7) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwu członkowskim, zainteresowanym stronom oraz w stosownych przypadkach Komisji przygotowanie się do spełnienia nowych wymogów wynikających z zatwierdzenia.
- (8) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się zineb jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 21, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

*Artykuł 2*Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji

José Manuel BARROSO

Przewodniczący

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych, Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3.⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych, Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1.

ZAAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (1)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe (2)
Zineb	Nazwa IUPAC: etylenobis(ditiokarbaminian) cynkowy (polimeryczny) Nr WE: 235-180-1 Nr CAS: 12122-67-7	940 g/kg	1 stycznia 2016 r.	31 grudnia 2025 r.	21	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Osoby wprowadzające do obrotu produkty zawierające zineb przeznaczone do stosowania przez użytkowników nieprofesjonalnych mają obowiązek dopilnować, by do produktów tych dołączone były odpowiednie rękawice ochronne.</p> <p>Udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) w przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i podjąć odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej; 2) etykiety oraz, jeśli została dołączona, instrukcja użytkowania muszą zawierać informację, iż dzieciom nie wolno przebywać w pobliżu powierzchni poddanej działaniu produktu do czasu jej wyschnięcia. 3) na etykietach oraz, jeśli zostały dołączone, w kartach charakterystyki produktów dopuszczonych do obrotu należy zawrzeć informację o tym, iż ich stosowanie oraz wszelkie prace konserwacyjne i naprawcze przy ich użyciu muszą odbywać się na zamkniętym obszarze, na nieprzepuszczalnym, twardym podłożu z zabezpieczeniem lub na glebie pokrytej nieprzepuszczalnym materiałem, w celu zapobieżenia przedostawaniu się substancji oraz zminimalizowania emisji do środowiska, a także aby umożliwić zebranie wszelkich pozostałości lub odpadów zawierających zineb celem ponownego ich wykorzystania lub usunięcia; 4) w odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 (3) lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (4) oraz przyjąć wszelkie stosowne środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości.

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
						W przypadku gdy poddany obróbce wyrób został poddany działaniu zinebu lub celowo go zawiera, a w stosownych przypadkach ze względu na możliwość kontaktu ze skórą oraz uwolnienia zinebu w normalnych warunkach stosowania, osoba odpowiedzialna za wprowadzenie poddanego obróbce wyrobu do obrotu zapewnia umieszczenie na etykiecie informacji na temat ryzyka związanego z działaniem uczulającym na skórę, a także informacji, o których mowa w art. 58 ust. 3 akapit drugi rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może posiadać taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on równoważny technicznie z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady, Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11.

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG, Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 93/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia kwasu kaprylowego jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 4 i 18****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do dwóch sprawozdań z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

(5) Na podstawie tych sprawozdań z oceny można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające kwas kaprylowy, stosowane w produktach typu 4 i 18, spełniają wymogi ustanowione w art. 5 dyrektywy 98/8/WE.

a także mając na uwadze, co następuje:

(6) Należy zatem zatwierdzić kwas kaprylowy do stosowania w produktach biobójczych typu 4 i 18.

(1) Rozporządzeniem Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanowiono wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje kwas kaprylowy.

(7) Ponieważ nie poddano ocenie nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(2) Kwas kaprylowy został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 4: środki odkażające powierzchnie mające kontakt z żywnością i paszami oraz w produktach typu 18: insektycydy, akarycydy i produkty stosowane w celu zwalczania innych stawonogów zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupom produktowym 4 i 18, zdefiniowanym w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.

(8) W przypadku zastosowania w produktach typu 4 nie poddano ocenie stosowania produktów biobójczych zawierających kwas kaprylowy jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Takie materiały mogą wymagać ustanowienia szczegółowych limitów migracji do żywności, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. Zatwierdzenie nie powinno zatem obejmować takiego zastosowania, chyba że Komisja ustanowiła wspomniane limity lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.

(3) Austria została wyznaczona jako państwo pełniące funkcję sprawozdawcy i w dniu 7 grudnia 2010 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu wraz z zaleceniami zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.

(9) Należy przewidzieć rozsądny termin, który powinien upłynąć, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwom członkowskim, zainteresowanym stronom i Komisji, w stosownych przypadkach, przygotowanie się do spełnienia wymagań z tym związanych.

(4) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007

(10) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się kwas kaprylowy jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 4 i 18, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
Kwas kaprylowy	Nazwa IUPAC: Kwas oktanowy Nr WE: 204-677-5 Nr CAS: 124-07-2	993 g/kg	1 września 2015 r.	31 sierpnia 2025 r.	4	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Udzielanie zezwoleń podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. W przypadku użytkowników przemysłowych lub profesjonalnych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej. 2. W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 ⁽³⁾ lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady ⁽⁴⁾ oraz przyjąć wszelkie środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie. 3. Produktów biobójczych zawierających kwas kaprylowy nie należy stosować jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, chyba że Komisja ustanowiła szczegółowe limity migracji kwasu kaprylowego do żywności lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.
					18	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie zezwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p>

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
						<p>Udzielanie zezwoleń podlega następującym warunkom:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Udzielanie zezwoleń na produkty do użytku nieprofesjonalnego jest uwarunkowane takim projektem opakowania, aby ograniczyć do minimum narażenie użytkownika na ryzyko, chyba że we wniosku o udzielenie zezwolenia na produkt można wykazać, że zagrożenia dla zdrowia ludzkiego mogą zostać ograniczone do dopuszczalnych poziomów za pomocą innych środków. 2. W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009 lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 oraz przyjąć wszelkie środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości, które mają zastosowanie.

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może mieć taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on technicznie równoważny z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego oraz na ich powierzchni, zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s. 1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 94/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****w sprawie zatwierdzenia jodu, w tym poliwinylpyrolidonu jodu, jako istniejącej substancji czynnej do stosowania w produktach biobójczych typu 1, 3, 4 i 22****(Tekst mający znaczenie dla EOG)**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 528/2012 z dnia 22 maja 2012 r. w sprawie udostępniania na rynku i stosowania produktów biobójczych⁽¹⁾, w szczególności jego art. 89 ust. 1 akapit trzeci,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007⁽²⁾ ustanawia wykaz substancji czynnych, które mają zostać poddane ocenie w celu ich ewentualnego włączenia do załącznika I, IA lub IB do dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady⁽³⁾. Wykaz ten obejmuje jod.
- (2) Jod został oceniony zgodnie z art. 11 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE pod kątem stosowania w produktach typu 1: produkty biobójcze przeznaczone do utrzymywania higieny przez człowieka, typu 3: produkty biobójcze przeznaczone do utrzymywania higieny weterynaryjnej, typu 4: środki odkażające powierzchnie mające kontakt z żywnością i paszami oraz typu 22: płyny używane do balsamowania i preparowania zwłok ludzi lub zwierząt lub ich części, zgodnie z definicją w załączniku V do tej dyrektywy, co odpowiada grupom produktowym 1, 3, 4 i 22, określonym w załączniku V do rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (3) Dane przekazane do celów oceny umożliwiły również dokonanie ustaleń dotyczących poliwinylpyrolidonu jodu.
- (4) Szwecja została wyznaczona jako państwo pełniące funkcję sprawozdawcy i w dniu 20 kwietnia 2011 r. przedłożyła Komisji sprawozdanie właściwego organu, wraz z zaleceniami, zgodnie z art. 14 ust. 4 i 6 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007.
- (5) Sprawozdanie właściwego organu zostało poddane przeglądowi przez państwa członkowskie i Komisję. Zgodnie

z art. 15 ust. 4 rozporządzenia (WE) nr 1451/2007 w dniu 13 grudnia 2013 r. wyniki przeglądu zostały włączone do sprawozdania z oceny przez Stały Komitet ds. Produktów Biobójczych.

- (6) Na podstawie sprawozdania można oczekiwać, że produkty biobójcze zawierające jod, stosowane jako produkty typu 1, 3, 4 i 22, będą spełniać wymogi określone w art. 5 dyrektywy 98/8/WE, jeśli spełnione zostaną warunki określone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.
- (7) Należy zatem zatwierdzić jod, w tym poliwinylpyrolidon jodu, do stosowania w produktach biobójczych typu 1, 3, 4 i 22.
- (8) Ponieważ nie poddano ocenie nanomateriałów, zatwierdzenie nie powinno obejmować tych materiałów zgodnie z art. 4 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 528/2012.
- (9) Nie poddano ocenie stosowania produktów biobójczych zawierających jod jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do bezpośredniego lub pośredniego kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady⁽⁴⁾. Takie materiały mogą wymagać ustanowienia szczegółowych limitów migracji do żywności, o których mowa w art. 5 ust. 1 lit. e) rozporządzenia (WE) nr 1935/2004. Zatwierdzenie nie powinno zatem obejmować takiego zastosowania, chyba że Komisja ustanowiła wspomniane limity lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.
- (10) Należy przewidzieć odpowiednią ilość czasu, zanim substancja czynna zostanie zatwierdzona, aby umożliwić państwom członkowskim, zainteresowanym stronom i Komisji, w stosownych przypadkach, przygotowanie się do spełnienia nowych wymagań z tym związanych.
- (11) Środki przewidziane w niniejszym rozporządzeniu są zgodne z opinią Stałego Komitetu ds. Produktów Biobójczych,

⁽¹⁾ Dz.U. L 167 z 27.6.2012, s. 1.⁽²⁾ Rozporządzenie Komisji (WE) nr 1451/2007 z dnia 4 grudnia 2007 r. w sprawie drugiej fazy 10-letniego programu pracy określonego w art. 16 ust. 2 dyrektywy 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady dotyczącej wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 325 z 11.12.2007, s. 3).⁽³⁾ Dyrektywa 98/8/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 16 lutego 1998 r. dotycząca wprowadzania do obrotu produktów biobójczych (Dz.U. L 123 z 24.4.1998, s. 1).⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 1935/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 27 października 2004 r. w sprawie materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością oraz uchylające dyrektywy 80/590/EWG i 89/109/EWG (Dz.U. L 338 z 13.11.2004, s. 4).

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Zatwierdza się jod, w tym poliwinylpyrolidon jodu, jako substancję czynną przeznaczoną do stosowania w produktach biobójczych typu 1, 3, 4 i 22, z zastrzeżeniem spełnienia wymogów i warunków określonych w załączniku.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie dwudziestego dnia po jego opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
José Manuel BARROSO
Przewodniczący

ZAAŁĄCZNIK

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej (1)	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe (2)
Jod (w tym poliwinylpyrolidon jodu)	Nazwa IUPAC: Jod	995 g/kg jodu	1 września 2015 r.	31 sierpnia 2025 r.	1	W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.
	Nr WE: 231-442-4 Nr CAS: 7553-56-2	W przypadku poliwinylpyrolidonu jodu: zawartość jodu ma stopień czystości 995 g/kg			3	W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym. Udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom: W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 (3) lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady (4) oraz przyjąć wszelkie stosowne środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości.
	Nazwa IUPAC: Poliwinylpyrolidon jodu Nr WE: nd. Nr CAS: 25655-41-8				4	W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym. Udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom: 1) W odniesieniu do produktów, które mogą powodować pozostałości w żywności lub paszy, należy zweryfikować, czy zachodzi potrzeba ustalenia nowych lub zmiany obowiązujących najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości zgodnie z rozporządzeniem (WE) nr 470/2009 lub rozporządzeniem (WE) nr 396/2005 oraz przyjąć wszelkie stosowne środki ograniczające ryzyko, aby zapewnić nieprzekraczanie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości. 2) Produktów zawierających jod nie należy stosować jako składników materiałów i wyrobów przeznaczonych do kontaktu z żywnością w rozumieniu art. 1 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1935/2004, chyba że Komisja ustanowiła szczegółowe limity migracji jodu do żywności lub stwierdzono zgodnie z odnośnym rozporządzeniem, że limity takie nie są konieczne.

Nazwa zwyczajowa	Nazwa IUPAC Numery identyfikacyjne	Minimalny stopień czystości substancji czynnej ⁽¹⁾	Data zatwierdzenia	Data wygaśnięcia zatwierdzenia	Typ produktu	Warunki szczegółowe ⁽²⁾
					22	<p>W ocenie produktu szczególną uwagę zwraca się na narażenie, ryzyko i skuteczność związane z którymkolwiek z zastosowań objętych wnioskiem o udzielenie pozwolenia, lecz nieuwzględnionych w ocenie ryzyka substancji czynnej na poziomie unijnym.</p> <p>Udzielanie pozwoleń podlega następującym warunkom:</p> <p>W przypadku użytkowników przemysłowych należy ustanowić bezpieczne procedury postępowania i odpowiednie środki organizacyjne. W przypadku gdy narażenie nie może zostać ograniczone do dopuszczalnego poziomu za pomocą innych środków, produkty stosuje się przy użyciu odpowiednich środków ochrony indywidualnej.</p>

⁽¹⁾ Czystość wskazana w tej kolumnie oznaczała minimalny stopień czystości substancji czynnej stosowany do dokonywania oceny zgodnie z art. 8 rozporządzenia (UE) nr 528/2012. Substancja czynna w produkcie wprowadzanym do obrotu może mieć taki sam lub inny stopień czystości, jeśli udowodniono, że jest on technicznie równoważny z ocenioną substancją czynną.

⁽²⁾ Do celów wdrożenia wspólnych zasad załącznika VI do rozporządzenia (UE) nr 528/2012 treść sprawozdań z oceny i wnioski z nich są dostępne na stronie internetowej Komisji: <http://ec.europa.eu/comm/environment/biocides/index.htm>

⁽³⁾ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 470/2009 z dnia 6 maja 2009 r. ustanawiające wspólnotowe procedury określania maksymalnych limitów pozostałości substancji farmakologicznie czynnych w środkach spożywczych pochodzenia zwierzęcego oraz uchylające rozporządzenie Rady (EWG) nr 2377/90 oraz zmieniające dyrektywę 2001/82/WE Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie (WE) nr 726/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady (Dz.U. L 152 z 16.6.2009, s. 11).

⁽⁴⁾ Rozporządzenie (WE) nr 396/2005 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 23 lutego 2005 r. w sprawie najwyższych dopuszczalnych poziomów pozostałości pestycydów w lub na żywności i paszy pochodzenia roślinnego i zwierzęcego i zmieniające dyrektywę Rady 91/414/EWG (Dz.U. L 70 z 16.3.2005, s.1).

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 95/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****ustanawiające standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie wykonawcze Komisji (UE) nr 543/2011 z dnia 7 czerwca 2011 r. ustanawiające szczegółowe zasady stosowania rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 w odniesieniu do sektorów owoców i warzyw oraz przetworzonych owoców i warzyw ⁽²⁾, w szczególności jego art. 136 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Rozporządzenie wykonawcze (UE) nr 543/2011 przewiduje – zgodnie z wynikami wielostronnych negocjacji handlowych Rundy Urugwajskiej – kryteria, na których podstawie ustalania Komisja ustala standardowe wartości

dla przywozu z państw trzecich, w odniesieniu do produktów i okresów określonych w części A załącznika XVI do wspomnianego rozporządzenia.

- (2) Standardowa wartość w przywozie jest obliczana każdego dnia roboczego, zgodnie z art. 136 ust. 1 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, przy uwzględnieniu podlegających zmianom danych dziennych. Niniejsze rozporządzenie powinno zatem wejść w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Standardowe wartości celne w przywozie, o których mowa w art. 136 rozporządzenia wykonawczego (UE) nr 543/2011, są ustalone w załączniku do niniejszego rozporządzenia.

Artykuł 2Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.⁽²⁾ Dz.U. L 157 z 15.6.2011, s. 1.

ZAŁĄCZNIK

Standardowe wartości w przywozie dla ustalania ceny wejścia niektórych owoców i warzyw

(EUR/100 kg)		
Kod CN	Kod państw trzecich ⁽¹⁾	Standardowa wartość w przywozie
0702 00 00	IL	62,3
	MA	49,8
	SN	151,7
	TN	92,7
	TR	91,9
	ZZ	89,7
0707 00 05	MA	158,2
	TR	126,8
	ZZ	142,5
0709 91 00	EG	97,7
	ZZ	97,7
0709 93 10	MA	54,8
	TR	134,3
	ZZ	94,6
0805 10 20	EG	48,5
	IL	67,0
	MA	57,2
	TN	53,8
	TR	75,7
	ZZ	60,4
0805 20 10	CN	72,7
	IL	140,3
	MA	76,8
	ZZ	96,6
0805 20 30, 0805 20 50, 0805 20 70, 0805 20 90	CN	59,8
	EG	21,7
	IL	101,4
	JM	118,0
	KR	142,8
	MA	118,8
	PK	34,5
	TR	80,1
	ZZ	84,6
	0805 50 10	TR
ZZ		75,9
0808 10 80	CA	92,6
	CN	70,5
	MK	28,7
	US	202,8
	ZZ	98,7
0808 30 90	CN	64,4
	TR	116,3
	US	118,8
	ZZ	99,8

⁽¹⁾ Nomenklatura krajów ustalona w rozporządzeniu Komisji (WE) nr 1833/2006 (Dz.U. L 354 z 14.12.2006, s. 19). Kod „ZZ” odpowiada „innym pochodzeniom”.

ROZPORZĄDZENIE WYKONAWCZE KOMISJI (UE) NR 96/2014**z dnia 31 stycznia 2014 r.****ustalające należności celne przywozowe w sektorze zbóż mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2014 r.**

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej,

uwzględniając rozporządzenie Rady (WE) nr 1234/2007 z dnia 22 października 2007 r. ustanawiające wspólną organizację rynków rolnych oraz przepisy szczegółowe dotyczące niektórych produktów rolnych („rozporządzenie o jednolitej wspólnej organizacji rynku”) ⁽¹⁾,uwzględniając rozporządzenie Komisji (UE) nr 642/2010 z dnia 20 lipca 2010 r. w sprawie zasad stosowania (należności przywozowe w sektorze zbóż) rozporządzenia Rady (WE) nr 1234/2007 ⁽²⁾, w szczególności jego art. 2 ust. 1,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Artykuł 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 przewiduje, że należności celne przywozowe na produkty objęte kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 et 1007 90 00, są równe cenie interwencyjnej obowiązującej w odniesieniu do takich produktów przy przywozie, powiększonej o 55 % i zmniejszonej o cenę przywózową CIF stosowaną wobec danej przesyłki. Należności te nie mogą jednak przekroczyć stawki określonej we wspólnej taryfie celnej.
- (2) Artykuł 136 ust. 2 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007 stanowi, że do celów obliczenia należności celnych przywozowych, o których mowa w ust. 1 wspomnianego artykułu, reprezentatywne ceny przywozowe CIF ustanawiane są regularnie dla przedmiotowych produktów.

- (3) Zgodnie z art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ceną do obliczania należności celnych przywozowych produktów objętych kodami CN 1001 19 00, 1001 11 00, ex 1001 91 20 (pszenica zwyczajna, do siewu), ex 1001 99 00 (pszenica zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu), 1002 10 00, 1002 90 00, 1005 10 90, 1005 90 00, 1007 10 90 i 1007 90 00 jest dzienna reprezentatywna cena przywózowa CIF ustalona w sposób określony w art. 5 wymienionego rozporządzenia.

- (4) Należy ustalić należności celne przywozowe na okres od dnia 1 lutego 2014 r., mające zastosowanie do czasu wejścia w życie nowych ustaleń.

- (5) Ze względu na konieczność zapewnienia możliwie jak najszybszego stosowania tego środka niniejsze rozporządzenie powinno wejść w życie w dniu jego opublikowania,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1

Od dnia 1 lutego 2014 r. w załączniku I do niniejszego rozporządzenia, na podstawie elementów znajdujących się w załączniku II, ustala się należności celne przywozowe w sektorze zbóż, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007.

Artykuł 2

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie w dniu jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 31 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji,
za Przewodniczącego,

Jerzy PLEWA

Dyrektor Generalny ds. Rolnictwa i Rozwoju
Obszarów Wiejskich

⁽¹⁾ Dz.U. L 299 z 16.11.2007, s. 1.

⁽²⁾ Dz.U. L 187 z 21.7.2010, s. 5.

ZAŁĄCZNIK I

Należności celne przywózowe na produkty, o których mowa w art. 136 ust. 1 rozporządzenia (WE) nr 1234/2007, mające zastosowanie od dnia 1 lutego 2014 r.

Kod CN	Wyszczególnienie	Należność celna przywózowa ⁽¹⁾ (EUR/t)
1001 19 00 1001 11 00	PSZENICA durum wysokiej jakości	0,00
	średniej jakości	0,00
	niskiej jakości	0,00
ex 1001 91 20	PSZENICA zwyczajna, do siewu	0,00
ex 1001 99 00	PSZENICA zwyczajna wysokiej jakości, inna niż do siewu	0,00
1002 10 00 1002 90 00	ŻYTO	0,00
1005 10 90	KUKURYDZA do siewu, inna niż hybrydy	0,00
1005 90 00	KUKURYDZA, inna niż do siewu ⁽²⁾	0,00
1007 10 90 1007 90 00	Ziarno SORGO, inne niż hybrydy do siewu	0,00

⁽¹⁾ Importer może skorzystać, w zastosowaniu art. 2 ust. 4 rozporządzenia (UE) nr 642/2010, ze zmniejszenia należności celnej o:
— 3 EUR/t, jeżeli port wyładunku jest portem Morza Śródziemnego (poza cieśniną Gibraltaru) lub Morza Czarnego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki lub Kanał Sueski,

— 2 EUR/t, jeśli port wyładunku znajduje się w Danii, Estonii, Irlandii, na Łotwie, Litwie, w Polsce, Finlandii, Szwecji, Zjednoczonym Królestwie lub na atlantyckim wybrzeżu Półwyspu Iberyjskiego, a towar przybywa do Unii przez Ocean Atlantycki.

⁽²⁾ Importer może skorzystać z obniżki o stałą stawkę zryczałtowaną w wysokości 24 EUR/t, jeśli spełnione zostały warunki ustanowione w art. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010.

ZAŁĄCZNIK II

Czynniki uwzględnione przy obliczeniu należności ustalonych w załączniku I

17.1.2014-30.1.2014

1. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

(EUR/t)

	Pszenica zwykła ⁽¹⁾	Kukurydza	Pszenica durum, wysokiej jakości	Pszenica durum, średniej jakości ⁽²⁾	Pszenica durum, niskiej jakości ⁽³⁾
Giełda	Minnéapolis	Chicago	—	—	—
Notowanie	178,81	123,92	—	—	—
Cena FOB USA	—	—	269,30	259,30	239,30
Premia za Zatokę	132,96	25,42	—	—	—
Premia za Wielkie Jeziora	—	—	—	—	—

⁽¹⁾ Premia dodatnia w wysokości 14 EUR/t włączona (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽²⁾ Premia ujemna w wysokości 10 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).⁽³⁾ Premia ujemna w wysokości 30 EUR/t (art. 5 ust. 3 rozporządzenia (UE) nr 642/2010).

2. Średnie z okresu referencyjnego określonego w art. 2 ust. 2 rozporządzenia (UE) nr 642/2010:

Koszt frachtu: Zatoka Meksykańska – Rotterdam: 18,21 EUR/t

Koszt frachtu: Wielkie Jeziora – Rotterdam: — EUR/t

DECYZJE

DECYZJA RADY

z dnia 28 stycznia 2014 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r. (konwencja nr 189)

(2014/51/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 153 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Parlament Europejski, Rada i Komisja popierają ratyfikację międzynarodowych konwencji dotyczących pracy, które Międzynarodowa Organizacja Pracy klasyfikuje jako uaktualnione, traktując to jako wkład w starania Unii Europejskiej na rzecz upowszechniania godnej pracy dla wszystkich zarówno w Unii, jak i poza nią, i których istotnym aspektem jest ochrona oraz poprawa warunków pracy.
- (2) Większość przepisów zawartych w Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 189 dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r., zwanej dalej „Konwencją”, ujętych jest w dużym stopniu w dorobku prawnym Unii w dziedzinach polityki społecznej, zapobiegania dyskryminacji, współpracy sądowej w sprawach karnych oraz azylu i imigracji.
- (3) Przepisy Konwencji dotyczące ochrony pracujących w gospodarstwie domowym osób migrujących mogą potencjalnie wpłynąć na swobodny przepływ pracowników – dziedzinę, w której Unia posiada wyłączną kompetencję.
- (4) W związku z tym części Konwencji wchodzi w zakres kompetencji Unii i państwa członkowskie nie mogą,

odnośnie do tych części, podejmować zobowiązań poza ramami instytucji Unii.

- (5) Unia Europejska nie może ratyfikować Konwencji, ponieważ jedynie państwa mogą być jej stronami.
- (6) W takiej sytuacji państwa członkowskie i instytucje Unii muszą współpracować, jeśli chodzi o ratyfikację Konwencji.
- (7) Rada powinna upoważnić zatem państwa członkowskie, związane przepisami unijnymi dotyczącymi minimalnych wymogów w dziedzinie warunków pracy, do ratyfikowania Konwencji w interesie Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do ratyfikowania, w przypadku części wchodzących w zakres kompetencji przyznanych Unii na podstawie Traktatów, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej godnej pracy dla osób pracujących w gospodarstwie domowym z 2011 r. (konwencji nr 189).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady

G. STOURNARAS

Przewodniczący

DECYZJA RADY

z dnia 28 stycznia 2014 r.

upoważniająca państwa członkowskie do ratyfikowania, w interesie Unii Europejskiej, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r. (konwencja nr 170)

(2014/52/UE)

RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 114 w związku z art. 218 ust. 6 lit. a) ppkt (v) oraz art. 218 ust. 8 akapit pierwszy,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

uwzględniając zgodę Parlamentu Europejskiego,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Parlament Europejski, Rada i Komisja popierają ratyfikację międzynarodowych konwencji dotyczących pracy, które Międzynarodowa Organizacja Pracy klasyfikuje jako uaktualnione, traktując to jako przyczynienie się do starań Unii Europejskiej na rzecz upowszechniania godnej pracy dla wszystkich zarówno w Unii, jak i poza nią, i których istotnym aspektem jest ochrona oraz poprawa zdrowia i bezpieczeństwa pracowników.
- (2) Zasady zawarte w części III Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy (MOP) nr 170 dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 r., zwanej dalej „Konwencją”, w dużej mierze pokrywają się z dorobkiem prawnym Unii dotyczącym zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, oznakowania i pakowania, opracowywanych od 1967 r. i nadal konsolidowanych.
- (3) W związku z tym części Konwencji wchodzi w zakres kompetencji Unii i państwa członkowskie nie mogą, odnośnie do tych części, podejmować zobowiązań poza ramami instytucji Unii.

(4) Unia Europejska nie może ratyfikować Konwencji, ponieważ jedynie państwa mogą być jej stronami.

(5) W takiej sytuacji państwa członkowskie i instytucje Unii muszą współpracować, jeśli chodzi o ratyfikację Konwencji.

(6) Rada powinna upoważnić zatem państwa członkowskie, związane przepisami unijnymi dotyczącymi zbliżenia przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych odnoszących się do klasyfikacji, oznakowania i pakowania, do ratyfikowania Konwencji w interesie Unii,

PRZYJMUJE NINIEJSZĄ DECYZJĘ:

Artykuł 1

Niniejszym upoważnia się państwa członkowskie do ratyfikowania, w przypadku części wchodzących w zakres kompetencji przyznanych Unii na podstawie Traktatów, Konwencji Międzynarodowej Organizacji Pracy dotyczącej bezpieczeństwa przy używaniu substancji i preparatów chemicznych w pracy z 1990 roku (konwencji nr 170).

Artykuł 2

Niniejsza decyzja skierowana jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 28 stycznia 2014 r.

W imieniu Rady
G. STOURNARAS
Przewodniczący

ZALECENIA

ZALECENIE KOMISJI

z dnia 29 stycznia 2014 r.

w sprawie zapobiegania konsekwencjom pozbawiania praw wyborczych obywateli Unii korzystających z prawa do swobodnego przemieszczania się

(2014/53/UE)

KOMISJA EUROPEJSKA,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 292,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Traktat z Lizbony wzmacnia rolę obywateli Unii Europejskiej jako uczestników życia politycznego, ustanawiając wyraźną zależność między obywatelami, korzystaniem z praw politycznych i życiem demokratycznym Unii. Art. 10 ust. 1 i 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) stanowi, że podstawą funkcjonowania Unii jest demokracja przedstawicielska oraz że każdy obywatel Unii ma prawo uczestniczyć w życiu demokratycznym Unii. Art. 10 ust. 2 TUE, będący wyrazem tych zasad, stanowi, że obywatele są bezpośrednio reprezentowani na poziomie Unii w Parlamencie Europejskim, a szefowie państw i rządów oraz rządy, którzy reprezentują państwa członkowskie w Radzie Europejskiej i w Radzie, odpowiadają demokratycznie przed parlamentami narodowymi albo przed swoimi obywatelami.
- (2) Zgodnie z art. 20 TFUE obywatelstwo Unii ma charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego.
- (3) W art. 21 TFUE i art. 45 Karty praw podstawowych UE obywatelom Unii udziela się prawa podstawowego do swobodnego przemieszczania się i przebywania na terytorium Unii Europejskiej.
- (4) Celem niniejszego zalecenia jest zwiększenie prawa do udziału w demokratycznym życiu Unii oraz państw członkowskich obywateli UE korzystających ze swojego prawa do swobodnego przemieszczania się na terytorium Unii.
- (5) Jak podkreślono w sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE z 2010 r. ⁽¹⁾, jednym z problemów, z jakim konfrontowani są obywatele z niektórych państw członkowskich jako uczestnicy życia politycznego w Unii, jest utrata prawa do głosowania (pozbawienie praw wyborczych) w wyborach krajowych ich rodzimego państwa członkowskiego. Dzieje się tak, w przypadku gdy mieszkają przez określony czas w innym państwie członkowskim.
- (6) Obecnie żadne państwo członkowskie nie stosuje ogólnej polityki przyznawania obywatelom Unii z innych państw członkowskich zamieszkujących na jego terytorium prawa do głosowania w wyborach krajowych. W konsekwencji obywatele Unii pozbawieni prawa wyborczego w swoim kraju nie mają najczęściej prawa do głosowania

w wyborach krajowych w żadnym z państw członkowskich.

- (7) Obecna sytuacja może być postrzegana jako odejście od podstawowych założeń obywatelstwa Unii, zgodnie z którymi ma ono charakter dodatkowy w stosunku do obywatelstwa krajowego i ma zapewniać dodatkowe prawa, podczas gdy w danym przypadku korzystanie z prawa do swobodnego przemieszczania się może prowadzić do utraty prawa do udziału w życiu politycznym.
- (8) Ponadto, mimo iż obywatele Unii pozbawieni w ten sposób praw wyborczych zachowują prawo do wybierania posłów do Parlamentu Europejskiego, nie mają prawa uczestniczyć w krajowych procesach wyborczych prowadzących do formowania rządów krajowych, których członkowie wchodzi w skład Rady, drugiego współprawodawcy Unii.
- (9) Ta utrata prawa do głosowania w wyborach krajowych w państwie, którego obywatelstwo posiadają, z powodu skorzystania z prawa do swobodnego przemieszczenia się do innych państw UE, jest postrzegana przez obywateli Unii jako luka w ich prawach politycznych.
- (10) W sprawozdaniu na temat obywatelstwa UE z 2013 r. „Obywatele UE: Twoje prawa – Twoja przyszłość” ⁽²⁾ Komisja podkreśliła, że pełny udział obywateli Unii w jej życiu demokratycznym na wszystkich szczeblach stanowi trzon tego obywatelstwa. Komisja zapowiedziała, że zaproponuje konstruktywne sposoby umożliwiania obywatelom UE mieszkającym w innym państwie członkowskim pełnego uczestnictwa w demokratycznym życiu UE poprzez utrzymanie prawa do głosowania w wyborach krajowych w państwie pochodzenia.
- (11) Prawo do głosowania jest podstawowym prawem obywatelskim. Zgodnie ze stanowiskiem Europejskiego Trybunału Praw Człowieka nie jest ono przywilejem. Wszelkie ogólne, automatyczne i bezkrytyczne odejście od zasady powszechnych wyborów może podważyć demokratyczne umocowanie wybranego w ten sposób prawodawcy i uchwalonych przez niego aktów prawnych ⁽³⁾. W demokratycznym państwie domyślnie podejście powinno mieć

⁽¹⁾ COM(2010) 603.

⁽²⁾ COM(2013) 269.

⁽³⁾ Wyrok Europejskiego Trybunału Praw Człowieka z dnia 7 maja 2013 r. w sprawie Shindler.

- zatem charakter integracyjny. Trybunał stwierdził ponadto, że pomimo braku wspólnego europejskiego podejścia istnieje wyraźna tendencja na korzyść umożliwienia udziału w wyborach obywatelem mieszkającym za granicą.
- (12) Przepisy stosowane obecnie w niektórych państwach członkowskich mogą doprowadzić do sytuacji, w której obywatele Unii mający miejsce zamieszkania w innych państwach członkowskich tracą prawo do głosowania tylko dlatego, że przez określony czas mieszkają za granicą. Opiera się to na założeniu, że pobyt za granicą określonej długości oznacza, że powiązania z procesem politycznym w kraju rodzimym zostały utracone. Założenie to nie jest jednak prawidłowe we wszystkich poszczególnych przypadkach. W związku z tym stosowne byłoby umożliwienie obywatelom, w przypadku których powstaje ryzyko utraty praw wyborczych, wykazania, że w dalszym ciągu są zainteresowani życiem politycznym w państwie członkowskim, którego są obywatelami.
- (13) Obywatele Unii mieszkający w innym państwie członkowskim mogą przez całe życie utrzymywać bliskie więzi ze swoim państwem pochodzenia, a akty prawne przyjmowane przez wybieranego tam prawodawcę mogą mieć na nich bezpośredni wpływ. Powszechny ponadgraniczny dostęp do programów telewizyjnych i do internetu oraz innych technologii komunikacji mobilnej i sieciowej sprawia, że uważne śledzenie wydarzeń społecznych i politycznych w państwie członkowskim pochodzenia i udział w nich jest łatwiejszy niż kiedykolwiek wcześniej.
- (14) Założenia polityki, w ramach której obywatele pozbawiani są prawa wyborczego, powinny być poddane ponownej ocenie w świetle bieżących realiów społeczno-gospodarczych i technologicznych, utrzymującej się tendencji, by w życie polityczne włączać jak najwięcej osób, obecnego stanu integracji europejskiej, jak również zasadniczego znaczenia, jakie mają prawo do udziału w demokratycznym życiu Unii i prawo do swobodnego przemieszczania się.
- (15) Bardziej integracyjne i wyważone podejście polegałoby na zagwarantowaniu obywatelom, którzy korzystają ze swojego prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu w Unii, możliwości zachowania prawa do głosowania w wyborach krajowych, jeżeli nadal wykazują zainteresowanie życiem politycznym w państwie członkowskim, którego są obywatelami.
- (16) Należy uznać, że aktywne działanie, takie jak wniosek o pozostawienie w rejestrze wyborców w państwie członkowskim pochodzenia, stanowi odpowiednie kryterium oraz najprostszy środek do celów wykazania ciągłego zainteresowania życiem politycznym w kraju; jednocześnie nie wpływa to na możliwość żądania przez państwa członkowskie, by obywatel ponawiał takie wnioski w odpowiednich odstępach czasu na potwierdzenie ciągłego zainteresowania.
- (17) W celu zminimalizowania obciążeń obywateli za granicą składanie wniosków o wpis do rejestru wyborców lub pozostawienia w takim rejestrze powinno być możliwe drogą elektroniczną.
- (18) Ważne jest również zagwarantowanie terminowego i odpowiedniego informowania obywateli wyprowadzających się do innego państwa członkowskiego lub mieszkających w innym państwie członkowskim o warunkach zachowania prawa do głosowania i o odpowiednich ustaleniach praktycznych,

PRZYJMUJE NINIEJSZE ZALECENIE:

1. W przypadku gdy polityka państw członkowskich ogranicza prawo obywateli do głosowania w wyborach krajowych wyłącznie w oparciu o kryterium zamieszkania, państwa członkowskie powinny zapewnić swoim obywatelom, którzy korzystają należnego im prawa do swobodnego przemieszczania się i pobytu na terytorium Unii, możliwość wykazania się ciągłym zainteresowaniem życiem politycznym w państwie członkowskim, którego są obywatelami, m.in. za pomocą wniosku o pozostawienie rejestru wyborców, oraz utrzymania w ten sposób swojego prawa do głosowania.
 2. W przypadku gdy państwa członkowskie zezwalają swoim obywatelom mieszkającym w innym państwie członkowskim na zachowanie prawa do głosowania w wyborach krajowych poprzez złożenie wniosku o pozostawienie w rejestrze wyborców, powinno to pozostawać bez uszczerbku dla możliwości wprowadzenia przez te państwa proporcjonalnych środków towarzyszących, takich jak wymóg ponawiania wniosku w odpowiednich odstępach czasu.
 3. Państwa członkowskie, które zezwalają swoim obywatelom zamieszkującym w innym państwie członkowskim na zachowanie prawa do głosowania w wyborach krajowych poprzez złożenie wniosku lub powtórnego wniosku o pozostawienie w rejestrze wyborców, powinny zadbać o to, aby wszystkie odpowiednie wnioski można było składać drogą elektroniczną.
 4. Państwa członkowskie, które przewidują utratę prawa do głosowania w wyborach krajowych przez swoich obywateli zamieszkujących w innym państwie członkowskim, powinny ich w odpowiedni sposób i w odpowiednim czasie poinformować o warunkach i praktycznych ustaleniach dotyczących zachowania prawa do głosowania w wyborach krajowych.
- Niniejsze zalecenie skierowane jest do państw członkowskich.

Sporządzono w Brukseli dnia 29 stycznia 2014 r.

W imieniu Komisji
Viviane REDING
Wiceprzewodniczący

WYTYCZNE

WYTYCZNE EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO

z dnia 18 grudnia 2013 r.

zmieniające wytyczne EBC/2004/18 dotyczące dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro

(EBC/2013/49)

(2014/54/UE)

RADA PREZESÓW EUROPEJSKIEGO BANKU CENTRALNEGO,

PRZYJMUJE NINIEJSZE WYTYCZNE:

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności art. 128 ust. 1,

Artykuł 1

uwzględniając Statut Europejskiego Systemu Banków Centralnych i Europejskiego Banku Centralnego, w szczególności art. 16,

Zmiana

a także mając na uwadze, co następuje:

Artykuł 2 ust. 1 wytycznych EBC/2004/18 otrzymuje brzmienie:

(1) Artykuł 2 ust. 1 wytycznych EBC/2004/18 z dnia 16 września 2004 r. dotyczących dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro ⁽¹⁾ stanowił, że jednolita procedura przetargowa Eurosystemu miała zostać uruchomiona najpóźniej w dniu 1 stycznia 2012 r.

„1. Jednolita procedura przetargowa Eurosystemu zostanie uruchomiona w dacie określonej przez Radę Prezesów.”.

Artykuł 2

(2) Artykuł 2 ust. 1 wytycznych EBC/2004/18 został zmieniony wytycznymi EBC/2011/3 z dnia 18 marca 2011 r. zmieniającymi wytyczne EBC/2004/18 dotyczące dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro ⁽²⁾ i obecnie stanowi, że – w przypadku braku decyzji Rady Prezesów o innej dacie uruchomienia – jednolita procedura przetargowa Eurosystemu ma zostać uruchomiona najpóźniej w dniu 1 stycznia 2014 r.

Skuteczność

Niniejsze wytyczne stają się skuteczne z dniem zawiadomienia o nich krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.

(3) Zgodnie z art. 21 wytycznych EBC/2004/18 Rada Prezesów dokonuje przeglądu wytycznych EBC/2004/18 na początku 2008 roku a następnie każdorazowo co dwa lata.

Artykuł 3

Adresaci

Niniejsze wytyczne są skierowane do krajowych banków centralnych państw członkowskich, których walutą jest euro.

(4) W kontekście ostatniego przeglądu wytycznych EBC/2004/18 Rada Prezesów zdecydowała, aby – z powodu zmiany założeń, na których oparta była spodziewana data uruchomienia jednolitej procedury przetargowej Eurosystemu – określić późniejszą datę uruchomienia tej procedury.

Sporządzono we Frankfurcie nad Menem dnia 18 grudnia 2013 r.

(5) Wytyczne EBC/2004/18 powinny zatem zostać odpowiednio zmienione,

W imieniu Rady Prezesów EBC

Mario DRAGHI

Prezes EBC

⁽¹⁾ Dz.U. L 320 z 21.10.2004, s. 21.

⁽²⁾ Dz.U. L 86 z 1.4.2011, s. 77.

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

REGULAMIN DODATKOWY TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI

Spis treści

	<i>Strona</i>
Rozdział I – Wnioski o pomoc sądową (art. 1–3)	38
Rozdział II – Wnioski o przyznanie pomocy prawnej (art. 4 i 5)	39
Rozdział III – Doniesienia o złamaniu przez świadków lub biegłych przysięgi (art. 6 i 7)	39
– Przepisy końcowe (art. 8 i 9)	39
Załącznik I – Wykaz, o którym mowa w art. 2 ust. 1	40
Załącznik II – Wykaz, o którym mowa w art. 4 ust. 2	42
Załącznik III – Wykaz, o którym mowa w art. 6	44

TRYBUNAŁ SPRAWIEDLIWOŚCI,

uwzględniając art. 207 regulaminu postępowania ⁽¹⁾,

uwzględniając art. 46 ust. 3 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Bułgarii i Rumunii oraz dostosowań w traktatach stanowiących podstawę Unii Europejskiej ⁽²⁾,

uwzględniając art. 45 Aktu dotyczącego warunków przystąpienia Republiki Chorwacji oraz dostosowań w Traktacie o Unii Europejskiej, Traktacie o funkcjonowaniu Unii Europejskiej i Traktacie ustanawiającym Europejską Wspólnotę Energii Atomowej ⁽³⁾,

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) W dniu 25 września 2012 r. Trybunał przyjął nowy regulamin postępowania, wprowadzający szereg zmian materialnych i formalnych w stosunku do poprzedniego regulaminu, który uchyla. Zmiany te dotyczą między innymi terminologii zastosowanej w nowym regulaminie postępowania oraz procedury w przypadkach przyznania pomocy prawnej. Należy wobec tego odzwierciedlić te zmiany w tekście regulaminu dodatkowego.
- (2) Wskutek wyznaczenia przez szereg państw członkowskich nowych organów właściwych w sprawach unormowanych w art. 2, 4 i 6 regulaminu dodatkowego, a także przystąpienia do Unii Europejskiej Republiki Bułgarii i Rumunii z dniem 1 stycznia 2007 r. oraz Republiki Chorwacji z dniem 1 lipca 2013 r., powstaje ponadto konieczność aktualizacji wykazów zawartych w trzech załącznikach do tego regulaminu,

za zgodą Rady wyrażoną w dniu 17 grudnia 2013 r.,

PRZYJMUJE NINIEJSZY REGULAMIN DODATKOWY:

ROZDZIAŁ I

Wnioski o pomoc sądową

Artykuł 1

1. Wniosek o pomoc sądową ma formę postanowienia; zawiera ono nazwisko, imię, funkcję i adres świadka lub biegłego, wskazuje okoliczności faktyczne, w sprawie których świadek lub biegły ma zostać przesłuchany, a także strony postępowania, ich pełnomocników, adwokatów lub doradców oraz ich adres do korespondencji, opisuje również w skrócie przedmiot sporu.
2. Sekretarz doręcza postanowienie stronom.

Artykuł 2

1. Sekretarz przesyła postanowienie wymienionemu w załączniku I właściwemu organowi państwa członkowskiego, na którego terytorium nastąpić ma przesłuchanie świadka lub biegłego. W razie konieczności załącza do postanowienia jego przekład na język lub języki urzędowe tego państwa członkowskiego.
2. Organ wyznaczony na podstawie ust. 1 przekazuje postanowienie organowi sądowemu właściwemu według prawa krajowego.
3. Właściwy organ sądowy wykonuje wniosek o pomoc sądową zgodnie z przepisami swojego prawa krajowego. Po jego wykonaniu właściwy organ sądowy przekazuje organowi wyznaczonemu na podstawie ust. 1 postanowienie zawierające wniosek o pomoc sądową, protokoły sporządzone w wykonaniu wniosku oraz rachunek kosztów. Dokumenty te przesyła się sekretarzowi Trybunału.
4. Sekretarz zapewnia dokonanie przekładu protokołów na język postępowania.

⁽¹⁾ Dz.U. L 265 z dnia 29.9.2012., s. 1, ze zm. z dnia 18 czerwca 2013 r. (Dz.U. L 173 z dnia 26.6.2013., s. 65).

⁽²⁾ Dz.U. L 157 z dnia 21.6.2005., s. 203.

⁽³⁾ Dz.U. L 112 z dnia 24.4.2012., s. 21.

Artykuł 3

Trybunał ponosi koszty wykonania wniosku o pomoc sądową, z zastrzeżeniem możliwości obciążenia nimi w uzasadnionym przypadku stron postępowania.

ROZDZIAŁ II

Wnioski o przyznanie pomocy prawnej*Artykuł 4*

1. W postanowieniu o przyznaniu pomocy prawnej Trybunał postanawia o wyznaczeniu adwokata lub radcy prawnego do udzielenia zainteresowanemu pomocy.
2. Jeżeli zainteresowany nie zaproponuje sam konkretnego adwokata lub radcy prawnego albo jeżeli Trybunał uzna jego propozycję za niemożliwą do przyjęcia, sekretarz przesyła uwierzytelniony odpis postanowienia oraz kopię wniosku o przyznanie pomocy prawnej właściwemu organowi zainteresowanego państwa członkowskiego wymienionemu w załączniku II.
3. Na podstawie propozycji tego organu Trybunał wyznacza z urzędu adwokata lub radcę prawnego zobowiązanego do udzielenia zainteresowanemu pomocy.

Artykuł 5

Trybunał orzeka w sprawie kosztów i honorariów adwokata lub radcy prawnego; na wniosek wypłacona może zostać zaliczka na poczet owych kosztów i honorariów.

ROZDZIAŁ III

Doniesienia o złamaniu przez świadków lub biegłych przysięgi*Artykuł 6*

Trybunał, po wysłuchaniu rzecznika generalnego, może podjąć decyzję o doniesieniu wymienionemu w załączniku III właściwemu organowi państwa członkowskiego, którego sądy będą właściwe w postępowaniu karnym w tej sprawie, o wszelkich fałszywych zeznaniach lub fałszywej opinii biegłego złożonych przed nim pod przysięgą.

Artykuł 7

Decyzję Trybunału przekazuje sekretarz. Decyzja ta opisuje okoliczności faktyczne, na jakich opiera się doniesienie.

Przepisy końcowe*Artykuł 8*

Niniejszy regulamin dodatkowy zastępuje regulamin dodatkowy z dnia 4 grudnia 1974 r. (Dz.U. L 350 z dnia 28.12.1974., s. 29), ostatnio zmieniony w dniu 21 lutego 2006 r. (Dz.U. L 72 z dnia 11.3.2006., s. 1).

Artykuł 9

1. Niniejszy regulamin dodatkowy, którego tekstami autentycznymi są teksty w językach wymienionych w art. 36 regulaminu postępowania, podlega publikacji w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.
2. Wchodzi on w życie z dniem publikacji.

Sporządzono w Luksemburgu dnia 14 stycznia 2014 r.

ZAŁĄCZNIK I

Wykaz, o którym mowa w art. 2 ust. 1

Belgia

Service public fédéral Justice – Federale Overheidsdienst Justitie

Bułgaria

Министър на правосъдието

Republika Czeska

Ministr spravedlnosti

Dania

Justitsministeriet

Niemcy

Bundesministerium der Justiz

Estonia

Justiitsministeerium

Irlandia

Minister for Justice and Equality

Grecja

Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Hiszpania

Ministerio de Justicia

Francja

Ministère de la justice

Chorwacja

Ministarstvo pravosuđa

Włochy

Ministero della Giustizia

Cypr

Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως

Łotwa

Latvijas Republikas Tieslietu ministrija

Litwa

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija

Luksemburg

Parquet général

Węgry

Közgazgatási és Igazságügyi Minisztérium

Malta

Avukat Ġenerali

Niderlandy

Minister van Veiligheid en Justitie

Austria

Bundesministerium für Justiz

Polska

Ministerstwo Sprawiedliwości

Portugalia

Ministro da Justiça

Rumunia

Ministerul Justiției

Słowenia

Ministrstvo za pravosodje

Słowacja

Minister spravodlivosti

Finlandia

Oikeusministeriö

Szwecja

Regeringskansliet Justitiedepartementet

Zjednoczone Królestwo

Secretary of State for the Home Department

ZAŁĄCZNIK II

Wykaz, o którym mowa w art. 4 ust. 2

Belgia

Service public fédéral Justice – Federale Overheidsdienst Justitie

Bułgaria

Министър на правосъдието

Republika Czeska

Česká advokátní komora

Dania

Justitsministeriet

Niemcy

Bundesrechtsanwaltskammer

Estonia

Justiitsministeerium

Irlandia

Minister for Justice and Equality

Grecja

Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Hiszpania

Consejo General de la Abogacía Española

Francja

Ministère de la justice

Chorwacja

Ministarstvo pravosuđa

Włochy

Ministero della Giustizia

Cypr

Υπουργός Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξεως

Łotwa

Latvijas Republikas Tieslietu ministrija

Litwa

Lietuvos Respublikos teisingumo ministerija

Luksemburg

Ministère de la justice

Węgry

Közigazgatási és Igazságügyi Minisztérium

Malta

Segretarju Parlamentari għall-Gustizzja

Niderlandy

Algemene Raad van de Nederlandse Orde van Advocaten

Austria

Bundesministerium für Justiz

Polska

Ministerstwo Sprawiedliwości

Portugalia

Ministro da Justiça

Rumunia

Uniunea Națională a Barourilor din România

Słowenia

Ministrstvo za pravosodje

Słowacja

Slovenská advokátska komora

Finlandia

Oikeusministeriö

Szwecja

Sveriges advokatsamfund

Zjednoczone Królestwo

The Law Society, London (for applicants residing in England or Wales)

The Law Society of Scotland, Edinburgh (for applicants residing in Scotland)

The Law Society of Northern Ireland, Belfast (for applicants residing in Northern Ireland)

ZAŁĄCZNIK III

Wykaz, o którym mowa w art. 6

Belgia

Service public fédéral Justice – Federale Overheidsdienst Justitie

Bułgaria

Върховна касационна прокуратура на Република България

Republika Czeska

Nejvyšší státní zastupitelství

Dania

Justitsministeriet

Niemcy

Bundesministerium der Justiz

Estonia

Riigiprokuratuur

Irlandia

The Office of the Attorney General

Grecja

Υπουργείο Δικαιοσύνης, Διαφάνειας και Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων

Hiszpania

Consejo General del Poder Judicial

Francja

Ministère de la justice

Chorwacja

Zamjenik Glavnog državnog odvjetnika

Włochy

Ministero della Giustizia

Cypr

Γενικός Εισαγγελέας της Δημοκρατίας

Łotwa

Latvijas Republikas Ģenerālprokuratūra

Litwa

Lietuvos Respublikos generalinė prokuratūra

Luksemburg

Parquet général

Węgry

Közgazgatási és Igazságügyi Minisztérium

Malta

Avukat Ġenerali

Niderlandy

Minister van Veiligheid en Justitie

Austria

Bundesministerium für Justiz

Polska

Ministerstwo Sprawiedliwości

Portugalia

Ministro da Justiça

Rumunia

Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție

Słowenia

Ministrstvo za pravosodje

Słowacja

Minister spravodlivosti

Finlandia

Keskusrikospoliisi

Szwecja

Åklagarmyndigheten

Zjednoczone Królestwo

Her Majesty's Attorney General (for witnesses or experts residing in England or Wales)

Her Majesty's Advocate General (for witnesses or experts residing in Scotland)

Her Majesty's Attorney General (for witnesses or experts residing in Northern Ireland)

WYTYCZNE

2014/54/UE:

- ★ **Wytyczne Europejskiego Banku Centralnego z dnia 18 grudnia 2013 r. zmieniające wytyczne EBC/2004/18 dotyczące dokonywania zamówień na dostawę banknotów euro (EBC/2013/49)** 36

REGULAMINY WEWNĘTRZNE

- ★ **REGULAMIN DODATKOWY TRYBUNAŁU SPRAWIEDLIWOŚCI** 37

Portal EUR-Lex (<http://new.eur-lex.europa.eu>) zapewnia bezpośredni i bezpłatny dostęp do prawodawstwa Unii Europejskiej. EUR-Lex umożliwia dostęp do *Dziennika Urzędowego Unii Europejskiej* oraz traktatów, aktów prawnych, orzecznictwa i aktów przygotowawczych.

Dodatkowe informacje o Unii Europejskiej znajdują się na stronie: <http://europa.eu>

Urząd Publikacji Unii Europejskiej
2985 Luksemburg
LUKSEMBURG

PL